

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **J. M.**, zast. zmocněncem K. P., proti žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**, se sídlem náměstí Hrdinů 1300/11, Praha, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 10. 2025, č. j. 31 A 49/2025-22,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 24. 10. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba, kterou se domáhala „*určení, že postup Vrchního státního zastupitelství v Praze, spočívající v odmítnutí provést účinný dohled nad postupem nižších státních zastupitelství ve věci trestního oznámení žalobců, byl nezákonným zásahem a nečinností.*“. Současně s podáním kasační stížnosti podala stěžovatelka návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a požádala o osvobození od soudních poplatků.

[2] Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle tohoto ustanovení platí, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[3] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že se jedná o návrh zjevně neúspěšný. Stěžovatelka se domáhala ochrany před nezákonným zásahem, respektive nečinností (oba pojmy stěžovatelka v žalobě i kasační stížnosti volně zaměňovala) žalovaného ve věci dohledu nad postupem nižších státních zastupitelství. Žalovaný však podléhá pravomoci správních soudů pouze tehdy, když vykonává svou působnost jako správní orgán. Pokud se nachází v postavení orgánu činného v trestním řízení, jako je tomu v projednávané věci, jeho činnosti nemůže být správními soudy posuzována. Krajský soud tak nemohl postupovat jinak než žalobu stěžovatelky

odmítnout. V podrobnostech viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2025, č. j. 5 As 231/2025-13, kterým Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň ji tímto usnesením vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. K zaplacení soudního poplatku soud stěžovatelce stanovil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka byla o následcích nesplnění výzvy v usnesení č. j. 5 As 231/2025-13 řádně poučena.

[4] Toto usnesení bylo zmocněnci stěžovatelky doručeno v pondělí 24. 11. 2025. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku tak bylo úterý 9. 12. 2025. Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek nezaplatila. Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl podání stěžovatelky ze dne 27. 11. 2025, ve kterém uvedla, že je bez finančních prostředků a opětovně poukázala na své insolvenční řízení. Přestože odkázala na § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích [přičemž z textu je zřejmé, že konkrétně mířila na písm. c) tohoto ustanovení], nesdělila soudu žádné relevantní okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, ani nedoložila, že bez své viny nemohla poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud z obsahu uvedeného podání dovodil, že se jím stěžovatelka opětovně snaží domoci osvobození od soudních poplatků, a proto jej vyhodnotil jako opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků, která je však postavena na téměř identických tvrzeních, jaká stěžovatelka uváděla v samotné kasační stížnosti (tj. odkaz na probíhající insolvenční řízení). Nejvyšší správní soud proto o této žádosti znovu nerozhodoval. Důvodem zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků byla zjevná neúspěšnost její kasační stížnosti (viz výše). Tento závěr stěžovatelka nijak nerozporuje, jen opakuje svou argumentaci týkající se nemajetnosti.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že byla stěžovatelka výše uvedeným usnesením č. j. 5 As 231/2025-13 vyzvána rovněž k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž ani tuto podmínku nesplnila, když pouze požádala o její prominutí, případně prodloužení lhůty k doložení jejího splnění. Tuto žádost stěžovatelka rovněž odůvodnila svou nepříznivou ekonomickou situací. Nicméně o prodloužení uvedené lhůty Nejvyšší správní soud nerozhodoval, jelikož byl dán důvod zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přitom přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35).

[7] Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, a proto nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. prosince 2025

pokračování

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu